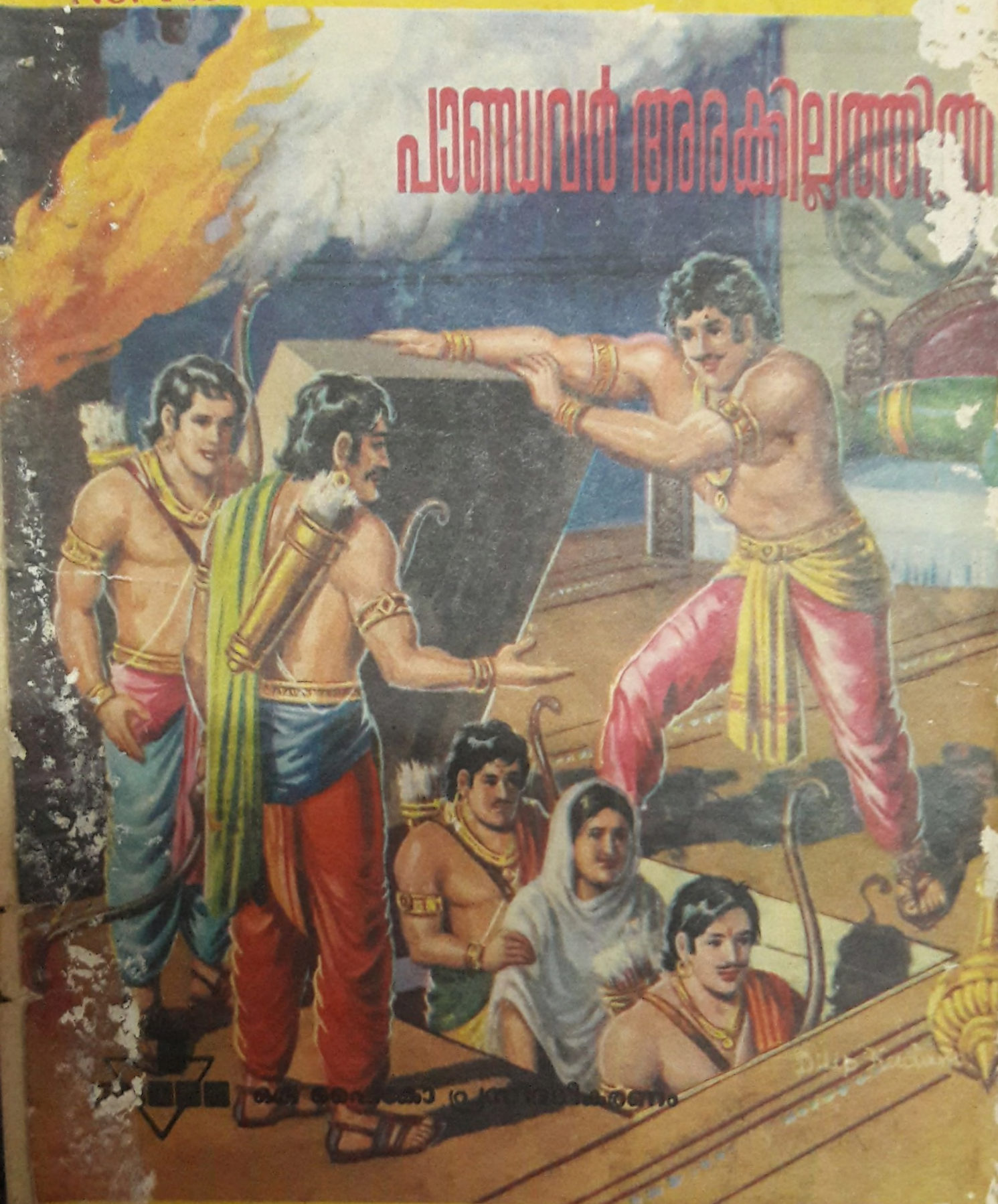

No. 143

പുസ്തക അർപ്പിത്രകം

പാണ്ഡവർ അർക്കിലുത്തിയ

കെ. കെ. കെ. (കെ. കെ. കെ.)

കെ. കെ. കെ.

കഥാഭാരതം - 8

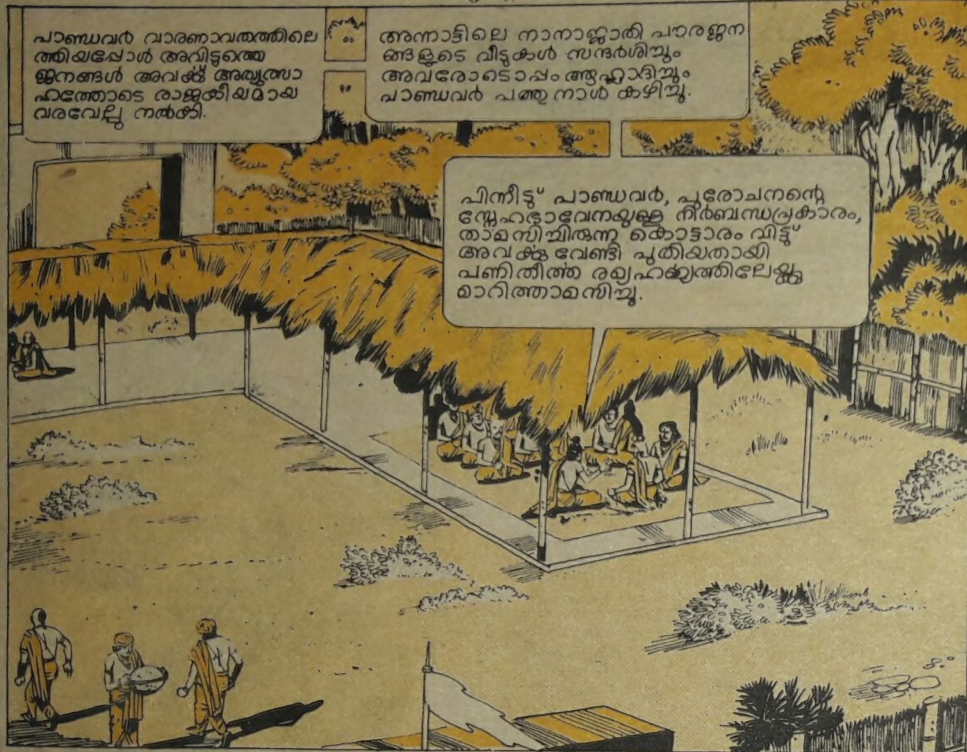
പാണ്ഡവർ അരക്കിലത്തിൽ

'മഹാഭാരതം' ഭാരതത്തിന്റെ കഥയാണ്. നമ്മുടെ ഭാരതഭരതരുടെയും കഥ. ജനമേജയൻ സപ്തരൂപനടത്തുന്നതിനിടയിൽ, തന്റെ പിതാമഹന്മാരായ പാണ്ഡവരുടെ കഥ പറയാൻ വേദവ്യാസനോട് അപേക്ഷിക്കുന്നു.

വേദവ്യാസൻ ശിഷ്യനായ വൈശമ്പായനനോട് കഥ പറഞ്ഞു കേൾപ്പിക്കാൻ ആജ്ഞാപിച്ചു. വിഷ്ണുശരനായ ഗണപതിയെയും വാണീദേവിയെയും തന്റെ ഗുരുനാഥനെയും നരനാരായണന്മാരെയും വന്ദിച്ചിട്ട്, വൈശമ്പായനൻ ഭാരതകഥ പറഞ്ഞു തുടങ്ങി.

വേദവ്യാസൻ മുതൽ പാണ്ഡവരും നൂറ്റാളുപേരും വരെയുള്ള ക്ഷത്രിയവംശത്തിന്റെ ഉൽപ്പത്തിയും ദ്രോണാചാര്യൻ രാജകുമാരന്മാരെ ആയുധവിദ്യ പഠിപ്പിച്ചതും, അർജുനൻ ദിവസം അപമാനിക്കുന്നതിനായി കർണ്ണനെ ദുര്യോധനൻ യുദ്ധരാജാവാക്കിയതും, പാണ്ഡവ-കൗരവന്മാർക്കിടയിൽ വൈരം വളർന്നു വന്നതും, വൈശമ്പായനൻ ഏഴാം ഭാഗത്തിൽ വിവരിച്ചു. പാണ്ഡവരെ നരിപ്പിക്കാനായി, ദുര്യോധനൻ കൂട്ടരും അവരെ വാണാവതത്തിലെ ഉത്സവത്തിനു പറഞ്ഞയക്കുന്നതും, അരക്കിലത്തിൽ കൂട്ടുകി അഗ്നിശിരയായ ക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതുമായ കഥാഭാഗമാണ് ഏരിപ്പറയുന്നത്.

പാഞ്ചവർ വാരണാസ് നത്തിലെ
അവിടുത്തെ
ജനങ്ങൾ അവർക്ക് അയ്യപ്പാ
ഹിന്ദുക്കളെ രാജാക്കിയായ
വരവേറ്റു നൽകി.

അന്നാതിലെ നാനാജാതി പരജന
ങ്ങളുടെ വിദ്യകൾ സന്ദർശിച്ചും
അവരോടൊപ്പം അയ്യപ്പാദിയും
പാഞ്ചവർ പത്തു നാൾ കഴിച്ചു.

പിന്നീട് പാഞ്ചവർ, പുരോഹനന്റെ
സ്നേഹഭാവനയുള്ള നിർവ്വണ്ഡപ്രകാരം,
താമസിച്ചിരുന്ന കൊട്ടാരം വിട്ട്
അവർക്ക് വേണ്ടി പുതിയതായി
പണിയിട്ടുള്ള രാജാക്കന്മാരുടെ
മാറിത്താമസിച്ചു.

പുതിയ മാളികയിലെത്തിയപ്പോൾ യുധിഷ്ഠിരാൻ പെട്ടെന്ന്
നിറയും കൊട്ടാരം അദ്ദേഹം കൂടിയിരുന്ന ഒരു തരം ഗന്ധം
ചുറ്റും അനുഭവപ്പെട്ടു.

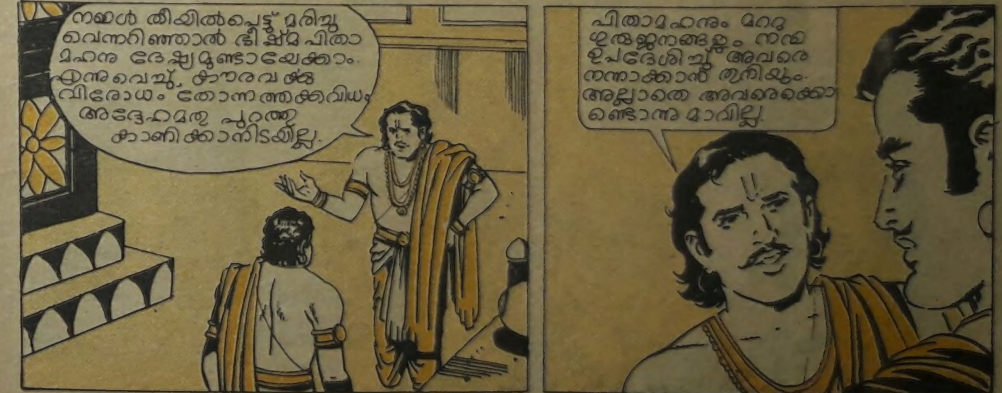
"യുധിഷ്ഠിരാൻ ഭീമനോടു പറഞ്ഞു:

ഭീമ, നല്ല കഴിവു നോക്കിയാൽ,
ഈ കൊട്ടാരം നീ പിടിച്ചു
വെക്കുകയാണുണ്ടാകുകയെന്നു
നോക്കിയാൽ. ഭൂമിയെ
നന്റെ നിർമ്മാണപ്രകാരം നമ്മെ
നീയിലിട്ടു കൊല്ലാൻ പുരോ-
ഹനൻ തീർത്ത കൊട്ടാ-
രമാണിതു.

ഇതെല്ലാം
മുൻകൂട്ടി കണ്ടതു
കൊണ്ടാവാം
വിദ്വരൻ എനിക്ക്
ചില സൂചനകൾ
നൽകിയതു.

ഭൂമിയെ നന്റെ
ആജ്ഞയനുസരി-
ച്ചാണു ഈ കൊട്ടാരം
പണിയിക്കുന്നതെന്ന്,
നമ്മുടെ നെയാഗ്രഹി-
ക്കുന്ന ഇളയകാവൽ
പറഞ്ഞതു നോക്കോ
കുടുംബം.

നമ്മൾ തീയിൽപ്പെട്ടു മരിച്ചു
വെണമെന്നാൽ ഭീഷ്മപിതാ
മഹർ ദേഷ്യമുണ്ടാക്കുകയാ-
ണുണ്ടാകും. ധർമ്മവർ
വിരോധം തോന്നത്തക്കവിധം
അദ്ദേഹമനു പുറത്തു
കാണിക്കാൻ പറ്റില്ല.

പിതാമഹർ. മറ്റു
മുരളങ്ങളെ നമ്മെ
ഉപദേശിച്ചു അവരെ
നന്നാക്കാൻ തുനിമും
അല്ലാതെ അവരെക്കൊ-
ണ്ടെന്നു മാറില്ല.

"അപ്പോൾ ഭിമൻ പറഞ്ഞു:

ഇത്ര പെട്ടെന്നു
തീപിടിക്കുന്ന കോട്ടിടമാ
ണെങ്കിൽ നമുക്കുടൻ ആദ്യം
താമസിച്ച കോട്ടാരത്തി
ലേക്കു തിരിച്ചു പോക്കാം.

"അതു കേട്ടു യുധിഷ്ഠിരൻ പറഞ്ഞു:

അങ്ങനെയല്ല; ഒന്നുമില്ലാ
ത്തവരെ പോലെ നാമിവിടെ
ത്തന്നെ തുടരുകയാണു വേണ്ടതു്.
അതേനമുഖം. ഞാൾ നയമായി
കാര്യം തീർത്തതും വേണം.

പുരോചനന്റെ
പദ്ധതികൾ നാം
മനസ്സിലാക്കിയെ
ന്നറിഞ്ഞാൽ ഉടൻ
അയാൾ നമ്മെ
തീയിലിട്ടു കൊല്ലും.

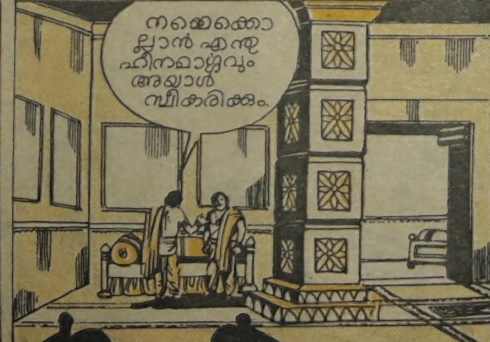
അതല്ല, നമ്മൾ പെട്ടെന്നി
വിടം വിടാൻ തുറന്നാൽ, ഭൂഭ്രാ
ധനന്റെ ചാരന്മാരുടെ പിടിയിൽ
പെട്ടു മരിക്കേണ്ടി വരികയും
പെടും.

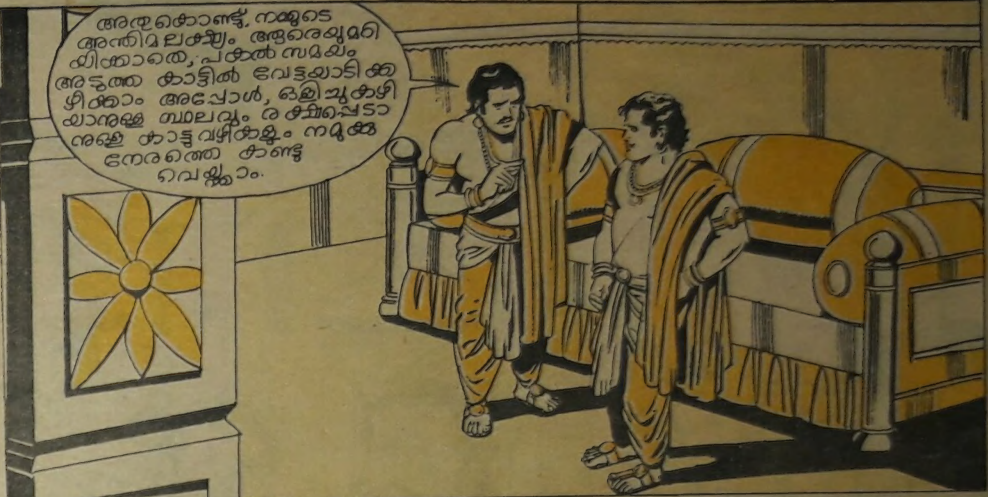
കഷ്ടകാലത്തിൽ, ഭയനവും, ഖജ
നാവും അയാളുടെ കീഴിലാണുപോൾ.
മാത്രമല്ല നമ്മുടെ എതിരാളികളുടെ
തൂണുവളർച്ചയ്ക്കു് നമുക്കു് ഹൈ
ന്ദിൽ ഇതൊന്നുമില്ല താനും.

നമ്മെക്കൊ
ല്ലാൻ എന്തു
ഹിനമാണ്
അയാൾ
സീകരിക്കും.

അതുകൊണ്ടു് നമ്മുടെ
അന്തിമലക്ഷ്യം. ആരെങ്കിലും
വിനോദം, പക്ഷേ നമുക്കും
അടുത്ത കാഴ്ചയ്ക്കു വേണ്ടതിന്നു
ഗൃഹം അപ്പോൾ, ഒരു ചുരുക്കി
യാനുള്ള സ്ഥലവും. രക്ഷപ്പെടാ
നുള്ള കാട്ടു വഴിയും നമുക്കു്
നേരത്തെ കാണു
വേണം.

രക്ഷപ്പെടാനുള്ള മാർഗ്ഗത്തെക്കുറിച്ചു്
ചിന്തിച്ചു കൊണ്ടു്, ഭാഭോ
നിമിഷവും. ഞാൾ തലോടെ
കാഴ്ചയാം. പുരോചനൻ ഭേദിച്ച
സംഭവം പോലുമുണ്ടാകാതെ
കിടപ്പറയിൽ നിന്നു ഭൂമിക്കടിയിലൂടെ
രഹസ്യമായി ഒരു ശുരകുറ്റ
ണ്ടാക്കാം. ഞാനിപ്പറഞ്ഞതു്
പോലെ...

... കാര്യമേലാടെ
കാരുണ്യം നടത്തിയാൽ
കുന്തിയാവലാകാതെ
നമുക്കിവിടുന്നു
രക്ഷപ്പെടാം.

"അങ്ങനെയിരിക്കെ ഒരു ദിവസം, വിദൂരൻ അദ്ധ്യക്ഷൻ
പാണ്ഡവരെ രഹസ്യമായി വന്നു കാണു്.

നിങ്ങളെ സ്വാഗതം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനായി
വിദൂരൻ അദ്ധ്യക്ഷനെക്കുറിച്ചു്
മുമ്പിനുള്ളിൽ അറക്കുവാൻ
കൊണ്ട് എത്തിക്കു നന്ദാ
യറിയാം.

നിങ്ങളെയും
മാതാവിനെയും
ശീവയ്യ കൊല്ലാൻ
ദുര്യോധനൻ ഒരുങ്ങുന്നത
റിഞ്ഞ്, വിദൂരൻ പൂർണ്ണവിശ്വാ
സത്തോടെ എണ്ണെ
നിങ്ങളുടെ രക്ഷയ്ക്കായി
എങ്ങോട്ടുവരുതാണ്.

അടുത്തു
അമാവാസി
ദിവസം രാത്രി
നിങ്ങളെക്കുറേപ്പോൾ
പുരോഹിതൻ ഈ
മന്ദിരത്തിന്റെ പുറ
ഭാഗത്തുള്ള വാതിലിനു
ശീവയ്യയെന്ന രാജ്യ
മാരുനി ചാൻ
കാഴ്ചിഞ്ഞു

പാണ്ഡനന്ദനാ യാത്ര പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ
വിദൂരൻ പ്രോലാഭാലയിൽ അങ്ങയോടൊത്ത്
സൂചിപ്പിച്ച് സമയത്ത് അങ്ങനെയൊ
സങ്കീർണ്ണമായതല്ല.
എന്നെ വിശ്വാസം വരാൻ വേണ്ടി
അടയാള മാറ്റി അതോക്കൾ
ചിന്തയനേമുളളു.

നിങ്ങൾ വിദൂരന്റെ
വിശ്വസ്തനാണെന്ന് ഇനി
സംശയമില്ല. അദ്ദേഹം ഞങ്ങളെ
കാത്തുരക്ഷിക്കുന്നതു പോലെ
നിങ്ങളും ഞങ്ങളെ
സഹായിക്കണം.

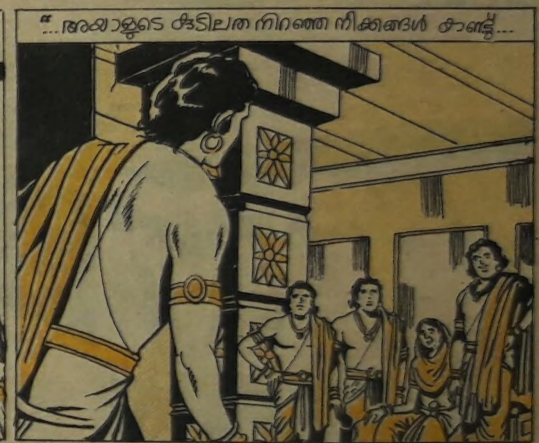
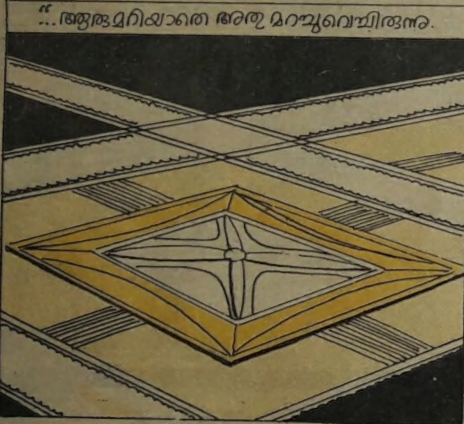
അപത്തടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഈ
സമയത്ത്, വിദൂരൻ പറഞ്ഞിട്ടു
ള്ളതു പോലെ രക്ഷപ്പെടാ
നാളെ ശ്രമം തുടങ്ങാം.

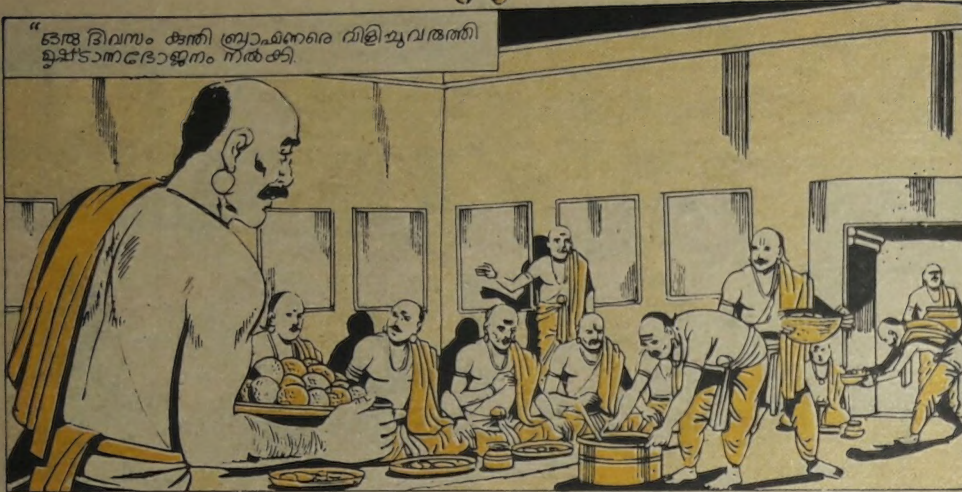

നമ്മുടെ പദ്ധതികൾ
പുരോഹിതൻ ഒരുവിധ
ത്തിലും അറിയാത്തത്.

പറഞ്ഞതു പോലെ
തന്നെ അച്ചാൾ
രഹസ്യമായി തുരങ്കം
വെട്ടാനാരംഭിച്ചു.

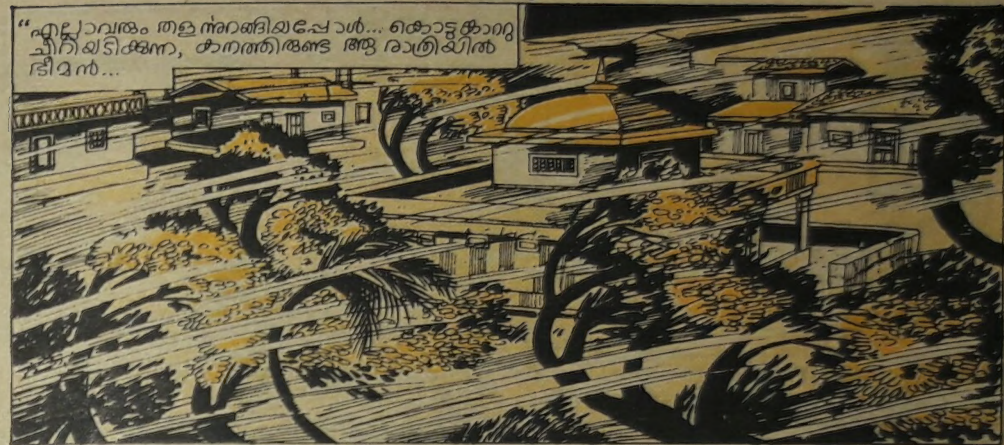

“ഒരു ദിവസം കുന്തി ബ്രാഹ്മണരെ വിളിച്ചുവരുത്തി
ഉഷ്ടകാരഭോജനം നൽകി.

“അപ്പാരം തേടി അന്നു വൈപ്പിട്ട് ഒരു
കാട്ടാള നീയും ഭവനങ്ങളെ അഞ്ചു മേക്കും.
ദുർവ്വിധിയെന്നോണം അവിടെ
വന്നു ചേർന്നു.

“മുക്കു മൂട്ടെ അപ്പാരം കഴിച്ചു ഒരു ഭാഗ്യപിന്റർ
കൊട്ടാരത്തി നാളിൽ തന്നെ കിടന്നു മരിക്കട്ടെ
നമ്മളിപ്പോൾ.

“എല്ലാവരും തളന്നുറങ്ങിയപ്പോൾ... കൊട്ടുകാറ്റു
ചിരിച്ചിടുന്ന, കനത്തുരുണ്ട ആ രാത്രിയിൽ
ഭീമൻ...

“...പൂർവ്വാന്തർ കിടന്നുറങ്ങിയിരുന്ന മുറിയുടെ
ഭാഗത്തു
പുറത്തുപോയി...

“കൊട്ടിടമാരെ നീയാളിയപ്പോൾ...

...മുൻകൂട്ടിയറിയിച്ചു പോലെ, അതുകൊണ്ടാണത്രെ നീയും മരിക്കും മുറിയിൽപ്പോലെ...

...പാണ്ഡവന്മാരിലൂടെ തുരങ്കത്തിലേക്കിറങ്ങി. ആ സമയത്തു...

...പാണ്ഡവരുടെ കൊട്ടാരത്തിൽ നിന്ന് അഗ്നിജ്വാലകൾ ആകാശത്തേക്ക് ഉയർന്നു നോക്കി പൗരജനങ്ങൾ നാളമത്തോടെ ഓടിയിരുന്നു.

"അണക്കാനാവാത്ത വീധം കത്തിയെരിയുന്ന കൊട്ടാരം കാണൂ അവർ വാവിട്ടു നിലവിളിച്ചു.

മേൽ പാണ്ഡവരെ നശിപ്പിക്കാൻ ദുര്യോധനൻ മനോഹരമായ വെട്ടിപ്പിച്ചു താങ്ങി!

ധുതരാഷ്ട്രന്റെ അറിവില്ലാതെത്തന്നെ മല്ലി ആ ദുഷ്ടൻ ദുര്യോധനൻ ബുദ്ധിമുട്ടിയിട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു.

പാണ്ഡവർക്കും അറിയാതെത്തന്നെ ശത്രുക്കളായിത്തീർന്നു. മേൽ പറഞ്ഞവർക്കായിട്ട് ശത്രുക്കൾക്കും ഭവിക്കും!

മുതലായും, ദുഷ്ടന്മാരും ഭദ്രന്മാരും ആ പരമമോഹത്തിൽ ചരിച്ചിരിക്കുന്ന പാണ്ഡവരെ രക്ഷിക്കാൻ കഴിയില്ലായിരുന്നു!

രാത്രി ഓടിക്കൂടിയ വാരണാസത്തിലെ പാരശ്വനാഥർ
പ്രവിശ്യത്തിലും തീർത്ഥാടകന് പൂജാശ്രമം നടത്തുമ്പോൾ
പാണ്ഡവർ ചാതാവിനോടൊപ്പം...

...രാഹുല മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ ക്ഷീണിച്ചവരായി നടന്നു നീങ്ങുകയായിരുന്നു
കുറേ ദൂരം പിന്നിട്ടപ്പോൾ, ഉറക്കക്കുഴിഞ്ഞു ഭവനം...

...നളിന്ദയുമെല്ലാം കൊണ്ടു. മുന്നോട്ടു നീങ്ങാനാവാതെ
ദൈവർ കൂടിക്കൂടിക്കൂടി...

“അപ്പോൾ, വീരനും കാര്യത്താലായി ഭീമനേയും
അമ്മയെയും സഭാവാദകന്മാരെയും ചുമലിലും
കൈകളിലുമായി വഹിച്ചു കൊണ്ടു...”

“...വൈദ്യരുടെയും യാത്ര തുടർന്നു. കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന
കൊട്ടുകാട്ടികളുടെ...”

...നടന്നു നീങ്ങിയ ഭീമന്റെ കാൽക്കീഴിൽ മരങ്ങളും വെളിച്ചം
തെളിഞ്ഞുവന്നു. ഭൂമി തരിച്ചു നിന്നു.

"ഗംഗാതീരത്തെ കാട്ടിലൂടെ അമ്പർ ചാത്രമെല്ലാ ഭവാഗർ ഒരാൾ അവിടെയെത്തി. എല്ലാം മൂർച്ഛി അറിഞ്ഞിരുന്ന വിദ്യരർ അയച്ച ഒരു വിചിത്ര ദൃശ്യനാശിരുന്ന അത്."

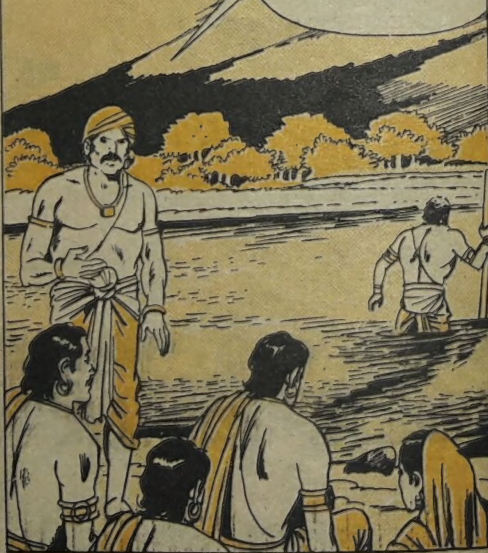
"നാലിയുടെ രൂപം ഭഗവതി അങ്ങനെയെത്താൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പാണ്ഡവരോട് അതിഭയാട്ടം അയ്യർ അടയാളവാക്കാലി എഴുകാം."

"...പറഞ്ഞു:

വിദ്യരർ യുഗിതീരനോടു പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ, എന്ന വിചാരം വരാനായി ഞാനാവത്തിക്കാം -

"നാലേക്കാരുന്ന നീയ്യും കാഴ്ച നീ പിടിച്ചിരിക്കാനും നാശിച്ചിരിക്കാനും കാഴ്ചയുണ്ടു പക്ഷേ കാട്ടിൽ നീയെല്ലാ അനാവാനെ ഒളിനിലങ്ങളുണ്ടെന്നു വിചാരിച്ചു. "

ഞാൻ പറഞ്ഞതു ശരിയെങ്കിൽ അങ്ങനെയെത്താൻ അങ്ങനെയെത്താൻ വിദ്യരരുടെ വിചിത്ര ദൃശ്യം ഒന്നു ബോധ്യമാകും.

അതായത്, ദീപ്തദൃഷ്ടിയു മായ വിദ്യരർ, കൂടുതൽ കർമ്മം, കാര്യം തോർത്തിയടയുമെന്നും പ്രചിയിട്ടുള്ളതോക്കുക.

"നാലിയുടെ വായുഭവനത്തിൽ പാണ്ഡവപാർവ്വതർ കാഴ്ചയ്ക്കു ഒരു തോണി അയ്യർ പാണ്ഡവർക്കു കാഴ്ച കൊടുത്തു. എത്ര ഭവനമെട്ടു കാലാവസ്ഥയിലും അതിഭവനം സഞ്ചരിക്കാനുള്ള ചന്ദ്രങ്ങളിൽ പലിപ്പി യിട്ടുണ്ടു."

ഒരിൽ ചാത്രമെല്ലാൻ നിങ്ങൾക്കു പെട്ടെന്നു വളരെ അകലെയെത്താൻ കാഴ്ചയും.

"അയാൾ അവരെ എല്ലാവരെയും തോണിയിൽ കയറ്റിയിരുത്തിയ ശേഷം..."

"...തോണി അതിവേഗം മറുകരയിലേക്ക് തിരിച്ചു വിട്ടു."

നിങ്ങളോട് അഭവനം നേടാൻ വാത്സല്യം കാട്ടിയിരുന്ന പാണ്ടവർ...

"തൽക്കാലം വിവിധങ്ങളെല്ലാം ഉറപ്പ് ഉറച്ചു കിട്ടിയതുകൊണ്ട് നിങ്ങളെ എന്താണ്..."

"തോണി മറുകരയിൽ, എല്ലാവരും എത്തിയപ്പോൾ..."

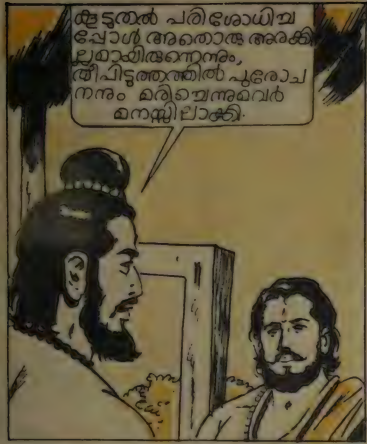
"...വിദൂരത്തെ ദൂതൻ മടങ്ങിയപ്പോൾ..."

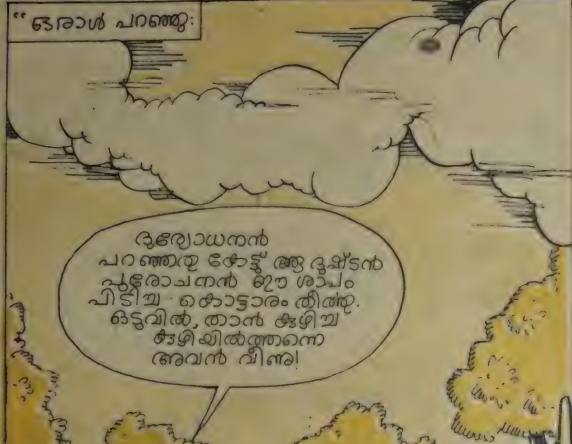
പാണ്ടവർ രാജ്യം വെട്ടിയിൽ പോയതിനെ ശേഷം, വിദൂരൻ അവരുടെ പണിക്കാരൻ തുടങ്ങിയതിന്റെ പ്രഭവശബ്ദം, മറുകരയിൽ ചാങ്ങം മുറുപ്പിച്ചു, ആരുമറിയാത്ത വിധം ഭദ്രമായി അടുത്തു നിൽക്കുക.

ഒന്നും പുലർന്നപ്പോൾ അവിടെ കണ്ടിട്ടുള്ള പാണ്ടവർക്കു കിട്ടിയ കിടപ്പിന്റെ ഉണക്കിട്ടുള്ള കിടപ്പിന്റെ ഗുണമെന്തിനായി പാണ്ടവരുടെ ഭാഗ്യം കൈമാറ്റം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

ആ പാണ്ടവർക്കു കിട്ടിയ കിടപ്പിന്റെ ഉണക്കിട്ടുള്ള കിടപ്പിന്റെ ഗുണമെന്തിനായി പാണ്ടവരുടെ ഭാഗ്യം കൈമാറ്റം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

ആദ്യം പരിഭ്രമിച്ചു
പോയി അതൊരു അർക്കി
പ്രമാണിയെന്നും,
അവിടുത്തെത്തിൽ പുരോഹ
നനും ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും
ഉന്നയിച്ചു.

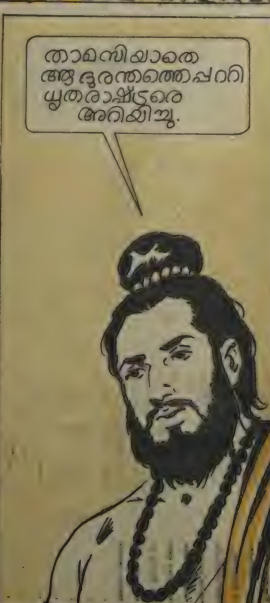
“ഭാര്യ പരഞ്ഞു:

ഭാര്യയെ പരഞ്ഞു കേട്ടു ആ ഭാര്യയെ
പുരോഹനൻ ഈ രാപം
പിടിച്ചു കൊട്ടാരം തിന്നു.
ഒടുവിൽ, താൻ കഴിച്ച
കഴിയിൽത്തന്നെ
അവൻ വിന്ന!

ജിരിമാണ്. പാണ്ഡവരെ
കൊല്ലാൻ കൊല്ലുന്നതിൽ
അവനും
വെന്തു ഉരിയു.

പാണ്ഡവർ വെന്തു ഉരിയ
വിവരം. യുദ്ധരാജ്യർ
അറിയിച്ചു. അതായിരുന്നു
അയാളുടെ ലക്ഷ്യം.

താമസിയാതെ
ആ ഭാര്യയെത്തന്നെ
യുദ്ധരാജ്യരെ
അറിയിച്ചു.

“വാണാവരത്തിൽ നിന്നും വാണ കേട്ടു”
യുദ്ധരാജ്യർ ഭൂവാർത്തനായി
വിളിച്ചു.

പാണ്ഡവർ ഉദ്യമം
നോക്കി നോക്കിയിരുന്നു.
വെറുവല്ല! ... വിരക്തപാണ്ഡവർ
കേൾക്കും നോക്കി
വിട്ടു പോകുമല്ലോ!

അവരുടെ ബന്ധി
യായിട്ടുള്ള നല്ല
ഭാര്യയായും ഉടൻ
വാണാവരത്തിലേക്കു
പോകണം. കേൾക്കുമല്ലോ.
ഗിരീനാഥൻ
പാണ്ഡവരുടെയും
അന്ത്യകാലങ്ങൾ വേണ്ടവിധം
നടത്തണം.

കിരീടിയെക്കൂടി പാണ്ഡവർ
അവരോടൊന്നിച്ച് എടുത്തു
മാണോ കൊല്ലണമെന്നും, അല്ലെങ്കിൽ
എന്തു ധനമുണ്ടെന്നും
ചോദിച്ചു.

"ഹിന്ദിട്ട് ബന്ധുവിന്റാടി കളോടൊപ്പം ധൂതരാഷ്ട്രൻ പാണ്ഡ്യ പുത്രന്മാരുടെ അമ്മമാനിക്കായി ബലികർമ്മം നടത്തി."

"മരിച്ചവരെ പേരും പേരും വിളിച്ചു ബന്ധുക്കൾ ചാരണതു്."

"എന്റെ യുധിഷ്ഠിരാ, ശുഭവശത്തിലാവാതിരുനല്ലോ നീ!..."

"ഓഹോ, അമ്മേനാ വിരകുമാരൻ വാറേ..."

"മോനേ നമുക്കാ സ്ഥലഭവം, കുന്നി അങ്ങളെപ്പോലെയു പോയില്ലോ!"

"പാണ്ഡവരുടെ ഭവർപ്പാടിൽ പൗരജനങ്ങൾ അതീവ ദുഃഖിതരായി. പക്ഷേ സത്യമറിയാവുന്ന വിദ്വരൻ മാത്രം കൂടുതൽ സങ്കടപ്പെട്ടില്ല."

"തൃന്ദിദി, പാണ്ഡവർ നക്ഷത്രങ്ങളുടെ സഹായത്തോടെ നെക്കു ദിക്കിലേയ്ക്കുള്ള യാത്ര തുടർന്നു."

"നടന്നുപോയി, ഒടുവിൽ അവർ ഒരു കോലാപനത്തിലെത്തിച്ചേർന്നു."

"വിശന്നു ഭാവിച്ചു വല്ലാതെ തളർന്നിരുന്നു അവർ. ഉറക്കം കൗൺപോലാകാൻ കനം കൂടി. അപ്പോൾ യുധിഷ്ഠിരൻ ഭീമനോട പറഞ്ഞു:

"പുരോചനൻ തീയിൽ മരിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു നമുക്കു തീർച്ചയില്ല."

"...എങ്കിൽ അതിലപ്പുറം അപകടമുള്ള മരൊരു കാലുവുവില്ല."

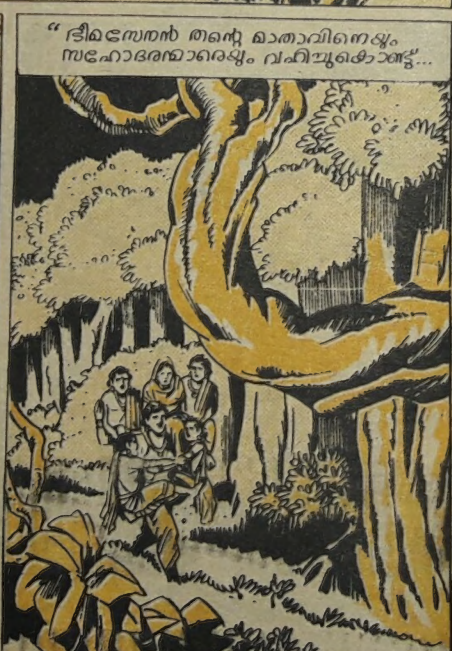
ഈ സംഭവം
വിശ്വാസ്യം, ഒരിയ്യ
നടപ്പുതന്നെ
നമുക്കുതന്നെ
കഴിയും?

പ്രതിപക്ഷത്തുനിന്നു
ഈ കൊടുങ്കാറ്റിൽ,
ദിശപോലുവരിയാത്ത
ഈ സ്ഥലത്ത് തടയുന്നതെ
പോകാമെന്നു സർവ്വശക്തി
കൂടാതെ നമുക്കുതന്നെ
നടക്കും?

കാറ്റിനെപ്പോലെ
കാലത്തും വേഗത്തിൽ
വന്നുമാറി നീ തെങ്ങിന്റെ
ചുവന്നുകൊണ്ടു നടന്നാൽ
മാത്രമേ നമുക്കുവിടുന്നു
രക്ഷപ്പെടാനാകൂ.

"ഭീമഭയനൻ തന്റെ മാതാവിനെയും
സഹോദരന്മാരെയും വെച്ചുകൊണ്ടു..."

"പ്രാണമൊരു വേഗത്തിൽ, കാലം കൂടും ചവിട്ടിമെറിച്ച്
ഭീമൻ അന്ധാരമായി വെച്ചുകൊണ്ടു നടന്നു
കുറേനാളായി... കടന്നു കൂടും മലകളും താണ്ടി..."

"... അരുവികളും ചോലകളും ചാടിയിടുന്നു..."

"... കടന്നു കൂടും പാറകളും മേടുകളും
കടന്നു..."

സമ്പ്രദായപ്പോൾ ഭീമൻ
കാഴ്ചപോൾ നിജനകാല
സ്ഥലത്തെത്തിച്ചേർന്നു
ദുഷ്ടമൃഗങ്ങളുടെ
വിഹാർരംഗമായി അറിവെ
കാഴ്ചകുറിക്കളോ വെള്ളമോ
ഉണ്ടായിരുന്നില്ല.

“ഇന്ത്യൻ പരമാവേശ്യം ഈ രാജ്യങ്ങൾ കാര്യവിധാനം തുടങ്ങി. പെട്ടെന്ന് ഇന്ത്യയിൽ കൊടുക്കാൻ ഇലക്ട്രിക്കലി, മരണമുള്ള കടപ്പാടി അവിടെയെങ്കിലും ചുറ്റിയടിക്കാൻ തുടങ്ങി.

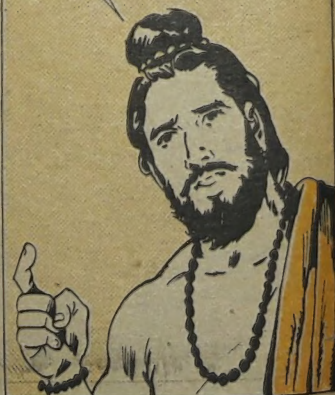

"മുന്നോട്ട് നീങ്ങാനാവാതെ തളർന്നിരുന്ന പാണ്ഡവർക്ക് നട്ടുവിൽ ദാഹിച്ചു വരണ്ടു നൊണ്ടുകൊലി ക്ഷണിയിരുന്നു.

അഞ്ചാം വയസ്സിൽ
അമ്മിയാണു ഞാനു.
അവരെ എന്ന് ചുറ്റുമുള
താനും. എന്റീട്ടും ഒരിക്ക
പെട്ടെത്തിനായി എ
തൊണ്ടു വരണ്ടു
പൊട്ടുന്നു!

അമ്മയുടെ സ്വീതി കണ്ട്
മനംനൊന്ത ഭീമൻ
വെള്ളത്തിനാലി
ഗുറുജിത്തിരിയു.

“അദ്ദേഹം പോലപ്പോൾ അടുത്തൊരിക്കൽ പടർ
പന്തലിച്ചു നിൽക്കുന്ന ഒരു വലിയ ആൽമരം
ദീവന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽപ്പെട്ടു.

“അമ്മയേയും സഹോദരന്മാരെയും ആലിൻ പുറട്ടിലിരുത്തി
വിട്ട് ഭീമൻ പറഞ്ഞു:

വെള്ളത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന പക്ഷികളുടെ ശബ്ദം ഞാൻ കേൾക്കുന്നുണ്ട്. അടുത്തതവയുടെ വെക്കിലും ഒരു തടാകം ഉണ്ടാകും.

നിങ്ങൾ
ഇവിടെയിരിക്കു
ഞാൻ
വെള്ളമുറപ്പ
പ്പിക്കട്ടെ.

"ഭീമൻ ജലപക്ഷികളുടെ ശബ്ദം കേട്ട
ദിശിലേക്ക് നടന്നു കേൾക്കുക...

..ഭേദം തടയാതെത്തന്നെ അരിശി
ലായി.

“ഉത്തരിയും വെള്ളത്തിൽ മുക്കിക്കുതിർത്തു കൊണ്ടു...”

“അമ്മയുടെയും സഹോദരന്മാരുടെയും മട്ടുവെണ്ണത്തിൽ...”

“ഭീമൻ അരിലിറങ്ങി ദാഹം തീർത്തശേഷം മുക്കിക്കുതിർത്തു...”

“ഭീമൻ ധൂരിയിൽ തിരിച്ചു...”

“വെറും നിലത്തു മണ്ണിൽക്കിടന്നുറങ്ങുന്ന അവരെക്കണ്ടു ഭീമന്റെ മനസ്സ് ദുഃഖം കൊണ്ടു നിറഞ്ഞു.”

സ്വന്തം അമ്മ മണ്ണിൽ കിടന്നിരുന്നവരെക്കണ്ടിട്ട് അങ്ങനെയൊരു നിലയിൽ എങ്ങനെ പോകുകയാണ്!

കുതിക്കോളന്റെ പുത്രി, വിചിത്രവീരന്റെ പുത്രഭാര്യ, പാണ്ഡ്യ മഹാരാജാവിന്റെ പട്ടമഹിഷി പൊടിമണ്ണിൽ വിശന്നു വലഞ്ഞു വീണുറങ്ങുക!

ധർമ്മദേവന്റെയും ഭദ്രവേളന്റെയും വാഴുഭദ്ര വാന്റെയും മക്കളെ പ്രസവിച്ച കുന്നി, രത്നശയ്യയിൽ കിടന്നുറങ്ങുന്നു എന്റെയമ്മ വെറും നിലത്തു കിടക്കുക!

കൊട്ടാരത്തിൽ പട്ടമെന്തെങ്കിൽ കിടക്കേണ്ട രാജകുമാരന്മാർ കൊട്ടുകോട്ടിൽ പൊടിമണ്ണിൽ തളന്നുറങ്ങുന്നു!

ഒരുത്തനിൽ, അന്യയൊരാൾക്ക്
കുടുംബം ഭക്ഷിക്കാൻ
ബന്ധപ്പെട്ടൊരാളെ നയിച്ചാൽ
അതാണു നല്ലത്. കേരളത്തിൽ
കുറിയുമാറി ഒറ്റതിരിഞ്ഞു
പുറപ്പെടാലും നിങ്ങളുടെ
പുണ്യവൃക്ഷത്തെപ്പോലെ
സ്വസ്ഥതയും സന്തോഷവും
അനുഭവിക്കാം. പക്ഷേ...

....നീതിനിഷ്ഠയും വീര്യ
മായ നിരവധി ബന്ധു
ക്കൾ നിറഞ്ഞ കുടുംബ
മാവാലോ - ഒരു
കുഞ്ഞിനൊന്നി
ലോകത്ത് ഏറ്റവും
സന്തോഷം നൽകാ
നിടയുള്ളത്...

അളവറ്റ സമ്പത്തും
കിടയറ്റ അധികാരവും ചുറ്റും
അനവധി ബന്ധുവിരളികളും
മുളയ്ക്കൽ നിബിഢ വനത്തിൽ
തലയുയർത്തി നില്ക്കുന്ന മഹാ
മേരുക്കളെപ്പോലെയാണ്...

കഷ്ടം! ഈ ഭൂമിയിൽനിന്നും
വന്യാവസ്ഥയിൽനിന്നും കൈമാറ്റം
രണം ധൂതരാജ്യവും മക്കളും
മാണ്! തീയിൽ കിടന്നു
വെണു മരിക്കാതെ രക്ഷ
പ്പെടുത്തേണ്ടതേ
കാര്യമുള്ളൂ.

ഭൂമിയിലുള്ള
അഹങ്കാരവും
അധികാരഭോ
ഹവും കൂടിയതും
കൊണ്ടു നിന്നുകൊണ്ടു
കാണാതായി.
ഭാഗ്യം കൂടെയുണ്ടെന്നു
കാരുതി നീ തെളി
യ്ക്കാവാണ്...

...എന്നാൽ, എന്റെ
ജ്യേഷ്ഠൻ മുയിച്ചിറങ്ങ
കൊപം വരാത്തതൊന്നു
കൊണ്ടു മാത്രമാണ്
നീയിപ്പോൾ ജീവനോ
ടെയിരിക്കുന്നത്! അദ്ദേഹ
മെന്തൊക്കെയാണു
സന്തോഷം
കുളിച്ചാൽ...

...നിന്നെയും നിന്റെ സഹോദര
രെയും കാർണ്യമെന്നും ചതിക്കുന്നതു
ഒരു ശത്രുവിനെയെന്നും
നൊടിയിട കൊണ്ടു ഞാൻ
പരലോകത്തേക്കു
യേണെ! ഷഹാ...

കോപം സൃഷ്ടിക്കുന്നവനാണ്, ഇല്ലാത്ത പരിണാമ
കൊണ്ടു ഭീമൻ മുഴങ്ങി തെളിയു. പിന്നെ ദീപ്തിയായി
ഭാഷണം:

അതാണെന്ന
കാടിനപ്പുറം ഒരു പട്ടണ
മുള്ളതു പോലെ
തോന്നുന്നു...
എഴുതിൽ...

വേണ്ട, ഇവരെല്ലാം നല്ല
മുറക്കത്തിലാണ്. ഇവരെല്ലാം
നേർപ്പുന്നതു വരെ ഞാൻ
മുറക്കുകയൊഴിഞ്ഞു കാവലിരിക്കാം
മുണ്ടെന്നോൾ ഈ വെളിച്ചം
കൂടിയവർക്കു കഴിഞ്ഞുകൊ
ടുക്കുകയും ചെയ്യാം.

അങ്ങനെ, അവരും വരെ
ഭീമൻ മുറങ്ങാതെ കാവലിരുന്നു. ഇല്ലാത്ത പരിണാമ
തീരെ അറക്കില്ലത്തീർത്തു കാവലി
രൊരുക്കിയ മരണത്തെപ്പറ്റി
നിന്നു രക്ഷപ്പെട്ടു വന്നവനും തുടങ്ങി.

വേദവ്യാസ വിരചിതമായ 'മഹാഭാരതം'ന്റെ
എട്ടാം ഭാഗം. വൈശമ്പായനൻ
ഇല്ലാത്ത പരിണാമസാന്നിധ്യം.